

Med udtrykket "tilsvarende sanktioner" i den foreslåede bestemmelse sigtes således til de former for sanktioner, som kan fastsættes over for tredjelande efter henholdsvis EF-traktatens artikel 60 og 301. Som det fremgår ovenfor, kan der efter ordlyden af artikel 301 vedtages foranstaltninger med henblik på helt eller delvist at afbryde eller indskrænke de økonomiske forbindelser med et eller flere tredjelande, dvs. handelsmæssige eller økonomiske sanktioner, mens der efter artikel 60 kan vedtages foranstaltninger med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger.

Som eksempler på de foranstaltninger, som er vedtaget i medfør af de to bestemmelser, kan nævnes indefrysning af økonomiske midler, forbud mod at stille finansielle tjenesteydelser til rådighed, forbud mod at importere diamanter og forbud mod at yde, sælge, levere eller overføre teknisk rådgivning, teknisk bistand eller oplæring i militær virksomhed.

Hvem der er ansvarssubjekt i forhold til den foreslåede straffebestemmelse, dvs. hvem der kan straffes for overtrædelse af bestemmelsen, vil afhænge af indholdet af de omhandlede forordninger.

Der henvises til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger for eksempler på gældende forordninger, der indfører sanktioner over for tredjelande, visse personer og enheder.

Disse forordninger pålægger enhver at indefryse alle pengemidler og økonomiske ressourcer, der tilhører, ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer eller grupper, som er anført på lister knyttet til forordningerne. Forordningerne indeholder endvidere et forbud mod at stille midler direkte eller indirekte til rådighed for samme personer eller grupper. Forordningerne retter sig i praksis navnlig mod finansielle virksomheder, men kan overtrædes af enhver, der er i besiddelse af aktiver, som tilhører disse personer eller grupper, eller som stiller midler til rådighed for de pågældende.

Den foreslåede bestemmelse vil kunne give anledning til overvejelser om afgrænsningen i forhold til den gældende bestemmelse i straffelovens § 114 a.

Efter § 114 a straffes med fængsel indtil 10 år den, som direkte eller indirekte yder økonomisk støtte til, direkte eller indirekte tilvejebringer eller indsamler midler til eller direkte eller indirekte stiller penge, andre formuegoder eller finansielle eller andre lignende ydelser til rådighed for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandling omfattet af straffelovens § 114. Kun forsætlige handlinger er omfattet af straffelovens § 114 a, hvorimod den foreslåede bestemmelse i

§ 110 c, stk. 3, også omfatter handlinger, der begås ved uagtsomhed.

En handling, der er i strid med en forordning, som har til formål at bekæmpe finansieringen af terrorisme, vil kunne straffes efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 110 c, stk. 3. Det vil bero på en konkret vurdering, om en sådan handling tillige vil kunne straffes efter straffelovens § 114 a. Det forhold, at en organisation er optaget på EU's liste over terrororganisationer, vil således ikke nødvendigvis i sig selv være ensbetydende med, at det under en eventuel straffesag her i landet vil kunne anses for bevist, at der er tale om en terrororganisation efter straffelovens bestemmelser. I praksis vil det dog være nærliggende at gå ud fra, at økonomisk eller anden støtte til organisationer, der er optaget på EU's terrorliste, vil være omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 114 a.

Opfylder en handling alle elementer i gerningsindholdet i både straffelovens § 114 a og den foreslåede bestemmelse i § 110 c, stk. 3, vil handlingen som udgangspunkt udgøre en overtrædelse af begge bestemmelser. Når en handling udgør en overtrædelse af to straffebestemmelser, vil spørgsmålet om, hvorvidt der skal straffes efter begge bestemmelser eller kun efter bestemmelsen med den højeste strafferamme, afhænge af, om den sidstnævnte bestemmelse fuldt ud værner samme beskyttelsesinteresse (eller kriminaliseringsgrund) som den anden bestemmelse, og derfor er tilstrækkelig til at karakterisere det begåede forhold.

I det omfang en handling opfylder gerningsindholdet i både straffelovens § 114 a og den foreslåede § 110 c, stk. 3, vil § 114 a derfor fortrænge eller absorbere § 110 c, stk. 3, da § 114 a fuldt ud værner samme beskyttelsesinteresse som § 110 c, stk. 3. Denne situation foreligger f.eks., hvis en forening forsætligt stiller penge til rådighed for en person med viden om, at pengene vil blive anvendt til at begå terrorisme, og den pågældende person er anført på listen, der er knyttet til forordningen om bekæmpelse af terrorisme.

Til § 2

Der er tale om en konsekvensændring. Som følge af forslaget i § 1 om indførelse af en ny straffebestemmelse i straffeloven foreslås adgangen til at straffe efter lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande ophævet for så vidt angår de overtrædelser, der fremover vil være omfattet af straffeloven. Det drejer sig om overtrædelse af bestemmelser i forordninger vedtaget med hjemmel i EF-traktatens artikel 60 eller artikel 301.